

Hayat Őimendiferi

– NERMİN... · 10 Aralık 2013

Kulağında műzik.
Alçalıp yükseliyor...

Ses?
Duyabildiğın kadar...
Öyle uzaklardan ki;
Bethoven'dan Mozart'a kadar...

İçinde hayat,

İçindesin!
Büyüttüğün,
Gördüğün,
Duyabildiğın kadar...

Meçhul !
Neresinde, ne kadar?
Nasıl kalacağın?

Bir Şey bilmeden gelirsın.
Öğrenirsın... Gidene kadar.
O bile yetmez!

Ne basittir bir bilsen;
Anlatsam dinlemezsin ki...
Boş ver!
Kim dinledi ki?
Tatlı bir tuzak bu
Sonradan anlıyor insan
İş işten geçince...

Hani film izlerde insan;
Sahne gelmeden önce anlatırsın.
Tadını kaçırırsın filmin,
Hayatta böyle bir Şey

İzlemene bak...

Sus ki!

Yaşayarak anlasın diyor

İnatla!

Giriyor kanına

İzle izle aynı sahne

Her seferinde unutuyorsun

Unutmak güzel şey bazen

Yoksa;

Her gün aynı saatte,

Aynı çay bardağı elinde,

Dilinin ucunda bırakıp zeytinin lezzetini,

Ekmeğin kokusunu çekip burnuna,

Nasıl tat alırsın çaydan?

İşe gideceğini hatırlarsın,

Fırlarsın sofradan,

Güzel şey hatırlamak...

Sevdiğini hatırlar;

Koşarsın sevdiğine.

Dayarsın sırtını;

Seni ayakta tutar...

Zor gelir ayrı kalmak,

Güzeldir zor olan,

Haz verir başarmak,

Kolay kolaydır zaten.

Derken...

Yalnız olmadığını anlarsın hayatta

Adı değişir sonra

Kuru kalabalık,

Kalabalıkta yalnızlık,

Binmeyegör hayat şimendiferine...

Tek gidersin

Geldiğin gibi...

Bir durakta biner diğerinde inersin...

Giderken anlatamadıkların takılır aklına;
Anladıkların sana kalır...